

ikke er afgjort; thi da forekommer det mig virkelig, at deels Hensynet til den Ubillighed, hvorunder disse Undercorporaler lide, og deels Hensynet til vor hele nuværende forandrede retlige Stilling maatte opfordre til, i alt Fald ad den Veie, man benytter, naar man endnu ikke har faaet Tid til at forbedre en Lov, nemlig ad Raadens Veie, at søge Straffen idetmindste formildet. Jeg vilde derfor, uden i dette Dieblif at gaae videre ind paa Sagen, tillade mig at rette den Opfordring til det ærede Medlem af Thinget, der jo for Diebliffet er den høieste Autoritet i denne Sag, nemlig Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Hall), om han vilde oplyse os om, hvilken Indflydelse paa den meget strenge Straf det Factum har havt, som man vil kalde en Klage til Folkethinget eller et Forsøg paa at indgive en Klage over deres Stilling, samt i det Hele, om der ikke efter hans Opfattelse af de militaire Forhold havde været god Joie til at søge denne meget strenge Dom formildet. Dersom han ikke maatte ville svare derpaa, vil jeg rette det samme Spørgsmaal til den ærede Krigsminister, som jeg troer ikke vil tage i Betænkning at oplyse os derom.

Formanden: Jeg skal tillade mig at bemærke, at den foreliggende Forespørgsel ikke synes at kunne berettigede til faa specielle Spørgsmaal som de, der ere fremsatte af den ærede Rigsdagsmand, der nu havde Ordet. Jeg skal imidlertid, efterat disse Spørgsmaal ere fremkomne — idet jeg følger den Regel, som jeg stedse ved lignende Leiligheder har fulgt —, ikke modsætte mig, at de blive besvarede, forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Hall) maatte ønske at svare.

Hall: Jeg maa vistnok ogsaa dele den Anskuelse, som blev fremsat af den ærede Formand, at det Spørgsmaal, der blev gjort af den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, ikke kan siges at staae i nogen Forbindelse med den foreliggende Forespørgsel. Han udtalte selv i Begyndelsen af sit Foredrag, at han var fuldkommen gennemtrængt af den Erkjendelse, at man maatte gaae frem med største Forsigtighed i denne Sag; men jeg troer ikke, at han aldeles har holdt det, han saale-

des antydede; thi det forekommer mig ikke, at hans Uttringer just kunne tillægges en særdeles hensynstagende Character. Jeg antager nemlig, at Meningen af denne Uttring var, at det ikke vilde kunne ansees for rigtigt eller passende heri Thinget nærmere at gaae ind paa en Kritik af den affagte Krigsbrettsdom. Uagtet han begyndte sit Foredrag med at sige, at han ikke vilde gaae ind derpaa, men gjerne vilde antage, at Dommen var affagt retfærdigen, laae der dog i hans senere Uttringer, at flere af de Punkter, hvorpaa Dommen er støttet, idetmindste efter hans Mening, ikke kunde begrunde nogen Straf for disse Forhold. Hvad angaaer den ærede Rigsdagsmands særlige Opfordring til mig, da føler jeg fuldkommen saameget som han, at jeg har en særdeles Grund til at iagttage Forsigtighed i Besvarelsen, og vil derfor ogsaa stræbe at iagttage samme. Jeg troer iøvrigt ikke, at der kan være nogen synderlig Trang til at indheite nærmere Oplysning om de Grunde, hvorpaa den omhandlede Dom støtter sig; jeg er idetmindste ikke istand til at give nogen anden Oplysning derom, end den, der kan haves af de udførlige Præmisses, hvoraf denne Dom er ledsaget, og som ere bleve bragte til almindelig Kundskab. Deri er det, forekommer det mig aldeles klart, bestemt og tydeligt angivet, hvorpaa Dommen støtter sig; at der havde fundet en Tilfidesfattelse Sted af de Forfrister, der ere gjældende for de Militaire, forsaavidt de havde indladt sig paa at afholde Forsamlinger i selve Casernen, uden at have nogensomhelst Tilladelse hertil eller endog blot at have givet nogen Foresat Kundskab derom, og at de ligeledes havde indgivet et Andragende, uden at have foreviist det for de rette Vedkommende, deres Foresatte, hvilket ligeledes var en ubetinget Forfristelse for dem (B. Christensen: Hvor er dette Andragende?). Det er i Dommen meget bestemt udtalt, at disse ere de to Hovedpunkter, hvorpaa Dommen støtter sig, og jeg mener iøvrigt, at det vilde være aldeles urigtigt og upassende her at gaae ind paa en yderligere Underfølgelse eller Würdering af, hvorvidt den Straf, der er bleven de Vedkommende idømt, skulde ansees for at være haard eller ikke; det